

[Kim Behnke]

Regeringen har også lovet, at den næste år vil reducere indtægterne med 6 mia. kr., og det er så de to tal tilsammen, der giver det finanspolitiske skub på de 12 mia. kr. Men den reduktion af indtægterne er jo første trin, første halvleg, af den skattereform, der er sat i gang, og det er jo valgår næste år. Som så mange avisskribenter har skrevet, er det jo selvfølgelig meget pædagogisk at give folk skattelettelsen det første år og så blive genvalgt – og så får skatteskruen ellers nogle rigtig drøje hug i år nr. 3, 4 og 5.

Men allerede til næste år viser det sig jo med de tilbagemeldinger, der kommer fra befolkningen, at alle computermodellerne fra Finansministeriet desværre, må jeg sige, ikke holder. På side 16 i den førømtalte publikation om den nye kurs fremlægger regeringen det jo i nogle vendinger, som man ikke rigtig kan hænge den op på. Der står f.eks. om folkepensionisternes stilling, efter at man har indført den nye skattereform:

»Med omlægningen forhøjes satserne, og der bliver ret til forskellige tilskud, så stort set ingen lider økonomisk tab.«

Nej, stort set ingen. De, der følger debatten fra Ældre Sagen, og de, der følger læserbrevene i aviserne i øjeblikket, vil vide, at »stort set ingen« åbenbart er ret mange, for det vrimler med eksempler fra folkepensionister, som i den grad får et slag oven i hovedet, og det hører ingen steder hjemme. Det hører ingen steder hjemme, at det er nogle af de svageste i vores samfund, der skal lide under det, når der laves en skattereform.

Senere i den samme publikation gør man opmærksom på de grønne afgifter osv., og så fortæller man, at pensionisterne jo ikke bruger så meget vand som børnefamilierne, og de kan også lade være med at skrue så meget op for varmen, som børnefamilierne er nødt til at gøre.

Hvad er det for et socialt syn, hvad er det for et menneskesyn, at når man laver en reform, er det f.eks. folkepensionisterne, der skal lide under det? Det er et menneskesyn, som vi ikke bryder os om. Hvis man skulle lave en skattereform, der hang ordentligt sammen, skulle det være sådan, at de svageste grupper blev tilgodeset, og så måtte nogle af vi andre med lidt bredere skuldre bære det, der måtte være at bære.

Men også på andre områder har man jo tænkt sig at give los næste år. Kulturministeren kører i øjeblikket land og rige rundt og lover guld og grønne skove alle steder, alle skal have flere penge. Og jeg spørger igen: Hvad er det for et menneskesyn, der ligger til grund for, at København skal være Kulturby 1996? Der skal bygges her og moderniseres der. Hvad vil man sige til posedamen, der sidder ved ventilatorristen fra en af kulturinstitutionerne om natten, fordi den eneste måde, man kan holde sig varm på, er ved udblæsningsluften fra Det Kgl. Teater? Hvad vil man sige til posedamen, når der skal bruges flere millioner på kulturen? Jeg håber, regeringen har et godt svar.

Det er et menneskesyn, som vi bestemt ikke bryder os om, at man på den måde i et samfund, der er forgældet ud over al rimelighed, kaster kulturpenge til højre og venstre: Flere kunstnere skal optages på finansloven med livsvarige ydelser, Statens Kunstfond skal have flere penge osv., osv. Det hører ingen steder hjemme, og vi kan kun tage afstand fra det.

Men et eller andet sted skal pengene jo komme fra; de skal komme fra vores erhvervsliv. I den erhvervspolitiske redegørelse, som vi allerede har beskæftiget os lidt med, kan vi konstatere – det står på side 8 – at antallet af beskæftigede i de vareproducerende erhverv siden midten af 1960'erne er reduceret med 300.000 personer. Det er sandelig ganske alvorligt, for i samme periode, nemlig de sidste 25 år, er der 500.000 flere, der er blevet ansat i den offentlige sektor. Det står på side 10. Mens der er blevet 300.000 færre, der producerer til samfundskagen, er der altså blevet 500.000 flere, der spiser af samfundskagen, og ved almindelig købmandsregning kan jeg jo se, at det ikke kan hænge sammen.

Det kan det ikke, og det har så sin begrundelse i det, jeg startede med at omtale, nemlig den meget markante gældsætning, der er sket. Hvis ikke man havde lånt de 700 mia. kr., havde man ikke været i stand til at udbetale lønninger til de mange offentligt ansatte. Det er lånte penge, man bruger på driften hver eneste dag, og det er lånte penge, man bruger til at udbetale overførselsindkomster med: folkepensioner, tjenestemandspensioner osv.

Når der så er nogle, der gør opmærksom på, at det ikke bliver ved med at gå – når Socialkommissionen udsender rapporter, der siger,